

MINISTERSTWO
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 1 czerwca 2018 r.

SEKRETARZ STANU
Stanisław Szwed

DPR.V.053.30.2018.EK
dot.: DDP.II.053.24.I.2018.MM

odpowiadając na petycję, złożoną w dniu 6 marca br., dotyczącą podwyższenia minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przyznania wszystkim osobom starszym i chorym emerytury, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Odnosząc się do postulatu podwyższenia minimalnego wynagrodzenia za pracę do kwoty 2 tysięcy zł netto miesięcznie, wskazać należy, że pojęcie i tryb ustalania tego wynagrodzenia reguluje ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847, z późn. zm.). Wysokość ww. wynagrodzenia jest ustalana z uwzględnieniem prognozowanych i faktycznych wielkości makroekonomicznych, w tym m.in. wskaźnika inflacji oraz przyrostu realnego produktu krajowego brutto (PKB). Minimalne wynagrodzenie jest corocznie przedmiotem negocjacji na forum Rady Dialogu Społecznego, w skład której wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców. Jeżeli Rada Dialogu Społecznego nie uzgodni w terminie ustawowym wysokości minimalnego wynagrodzenia w roku następnym, wysokość tę ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Obowiązujący tryb ustalania wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę uwzględnia aktualną sytuację społeczno-gospodarczą, w tym zwłaszcza możliwości pokrycia skutków finansowych podwyższenia minimalnego wynagrodzenia zarówno przez przedsiębiorców, jak i budżety jednostek samorządu terytorialnego oraz budżet państwa.

Jednocześnie warto podkreślić, że minimalne wynagrodzenie za pracę jest corocznie podwyższane. W 2018 r. wynosi ono 2100 zł. Wynagrodzenie za pracę podlega opodatkowaniu i oskładkowaniu według zasad określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Pragnę dodać, że ustawa o minimalnym wynagrodzeniu za pracę nie posługuje się pojęciem „wynagrodzenia brutto” ani „wynagrodzenia netto”. Jak stwierdził Sąd Najwyższy

w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 sierpnia 2001 r. (sygn. akt III ZP 13/01 OSNAP 2002/2/35) „Pojęcie wynagrodzenia "brutto" w ogóle nie występuje w przepisach prawa pracy i ma raczej znaczenie potoczne. Prawo pracy posługuje się bowiem tylko pojęciem wynagrodzenia za pracę jako takiego. Potoczne znaczenie ma też pojęcie wynagrodzenia "netto", przez które należy rozumieć część wynagrodzenia za pracę wypłacaną pracownikowi, ale tylko wtedy, gdy pracodawca dokona stosownych odliczeń na podstawie innych przepisów prawa (...)"

Niezależnie od powyższego warto zauważyć, że wysokość wynagrodzeń pracowników nie zależy wyłącznie od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Podstawową rolę w określeniu poziomu wynagrodzeń mają środki finansowe posiadane przez pracodawców, którzy samodzielnie prowadzą politykę kadrowo-płacową, stosownie do obowiązujących przepisów o wynagradzaniu oraz posiadanych środków na wynagrodzenia. Nie ma przeszkód prawnych, aby stosownie do potrzeb i możliwości finansowych oraz zasad prowadzonej zakładowej polityki płac, pracodawca ustalił wynagrodzenia pracownikom na poziomie znacznie przekraczającym minimalne wynagrodzenie za pracę.

Odnosząc się natomiast do poruszonej w petycji kwestii przyznania emerytur wszystkim osobom starszym i chorym, uprzejmie informuję, że emerytury są świadczeniami należnymi z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wymiar tych świadczeń jest więc ściśle uzależniony od indywidualnego przebiegu ubezpieczenia danej osoby. Odzwierciedla on nie tylko wysokość wynagrodzeń uzyskiwanych w czasie zatrudnienia, od których istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ale również odpowiedni okres ich opłacania, ponieważ im dłużej płacono składki na ubezpieczenie emerytalne, tym wyższa jest emerytura.

Z uwagi na fakt, że w pracowniczym systemie ubezpieczenia społecznego stopa procentowa składki emerytalnej jest jednakowa dla wszystkich ubezpieczonych, jednolite muszą być również dla wszystkich grup społeczno-zawodowych objętych zakresem tego ubezpieczenia uregulowania stosowane przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury i jej wysokości.

Generalną regułą systemu ubezpieczeń społecznych jest więc nietworzenie uprawnień nieznajdujących pokrycia w składce na ubezpieczenia emerytalno-rentowe. Przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.) gwarantują jednak minimalną wysokość emerytur osobom pobierającym w okresie ubezpieczenia niskie wynagrodzenie. Jeśli wysokość ustalonej emerytury jest niższa od kwoty świadczenia minimalnego, ulega ona – po spełnieniu warunku stażowego – podwyższeniu z urzędu, do wysokości kwoty najniższej emerytury, która po waloryzacji dokonanej od dnia 1 marca 2018 r. wynosi 1029,80 zł brutto miesięcznie.

Należy podkreślić, że resort rodziny, pracy i polityki społecznej nie został upoważniony do zmiany uregulowań zawartych w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników. W tej sprawie właściwym jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem
Stanisław Szwał